

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z d. 10 października 1921 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień przepisów przewozowych, stanowiących część I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. o tymczasowem przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dzien. Praw № 14, poz. 152) zarządzam w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W przepisach przewozowych stanowiących część I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, (Dz. Ust. R. P. r. 1921 № 65, poz. 414), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Art. 47 ust. 1 uzupełnia się zdaniem:

„Do przewozu takich zwłok wymagane jest dołączenie do dowodów przewozowych zaświadczenia władz sanitarno-lekarskich, że zwłoki pochodzą od ludzi, zmarłych nie na zakaźne choroby”.

W ust. 2 tegoż art. 47 po słowach „skrzyniach lub trumnach” dodaje się „zabezpieczonych od wycieku”.

W art. 59 w postanowieniu wykonawczem III po słowach „nadwyżki wagi” dodaje się słowa: „tudzież przeładowanie wagonu, nienależycie przez nadawcę załadowanego”.

Postanowienie wykonawcze V tegoż art. 59 uzupełnia się zdaniem:

„Nie dotyczy to jednak przesyłek, nadawanych w komunikacji bezpośredniej i sąsiedzkiej z kolejami zagranicznymi, oraz przesyłek, załadowywanych do wagonów 30-tonnowych”.

W art. 60 podane w ust. 1-m a) i b) opłaty: 20, 5, 1 i 10 mk. zmienia się odpowiednio na 100, 50, 10 i 100 mk.

W art. 61 dodaje się ustęp 7 treści następującej:

„7. Na żądanie nadawcy, kolej może stwierdzać fakt przyjęcia przesyłki do przewozu także w inny sposób, np. przez ostemplowanie odpowiedniej adnotacji w księdze pokwitowań. Podobne stwierdzenie faktu przyjęcia przesyłki do przewozu nie ma jednak tego znaczenia, które posiada wtórnik listu przewozowego”.

W art. 63 w ust. 6 skreśla się zdanie: „Jeżeli kilka dni świątecznych i niedzielny następują z kolei, opłaty za przetrzymanie wagonu pobiera się tylko za dzień jeden”.

Art. 74 ust. 2 uzupełnia się postanowieniem wykonawczem treści następującej:

„(Post. wyk.) Jeżeli odpowiedź od nadawcy nie nadejdzie w ciągu 4 dni, od chwili zażądania przez kolej wskazówek co do sposobu postępowania z przesyłką, pobiera się składowe, wskazane w wykazie opłat dodatkowych. W tych wypadkach, kiedy kolej nie ma prawa wyładowania (ze względów celnych, akcyzowych i innych) pobiera się, po upływie tegoż 4-dniowego terminu, opłata za przetrzymanie wagonu”.

Art. 77 ust. 2 uzupełnia się dodatkowem postanowieniem wykonawczem treści następującej:

„(Post. wyk.) II. Kolej może odmówić sprawdzenia wagi przesyłek całowagonowych, przewożonych luzem lub zsysem, jeżeli żądanie sprawdzenia zgłoszone zostało już po wyładowaniu tychże przesyłek z wagonu”.

Art. 80 ust. 2 uzupełnia się dodatkowem postanowieniem wykonawczem treści następującej:

„(Post. wyk.) II. Zwrot kolei wagonów po dokonaniu wyładunku powinien być dokonany w stanie, czyniącym je zdawnymi do nowego załadowania, a więc w stanie należytej czystości i z pozakładanymi częściami składowymi wagonu. W razie niespełnienia tego obowiązku przez odbiorcę, kolej dokonywa tych czynności sama z pobraniem za to opłat, przewidzianych w wykazie opłat dodatkowych”.

W ust. 6 tegoż art. 80 skreśla się zdanie:

„Jeżeli niedziele i dni świąteczne następują po sobie, wówczas postojowe pobiera się tylko za jeden dzień”.

W art. 88 w postanowieniu wykonawczem wysokość odszkodowania zmienia się z 20 mk. na 50 mk. za 1 kg.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1921 r.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. J. Eberhardt